

PAHERNIKOVI GOZDOVI TUKAJ VLADA NARAVA!

Gozdni bonton – iskrice

Gozd ni Wi-Fi zona. A čudežno – tukaj se vseeno lahko povežeš. S sabo, z naravo, z mirom.

Dreves ne objemamo zaradi Instagrama. Objemi jih, ker ti paše. Pa brez žage, prosim!

Kar prineseš v gozd, to tudi odneseš. Pahernik ni imel rad smeti – mi jih tudi ne.

Pogovor z drevesi – dovoljen. Kričanje – ne. Tihi sprehajalci s tiho srečo – to imamo najraje.

Gozd ponoči ni oder za svetlobni šov – Nočne živali imajo svoje žurke – brez reflektorjev, prosim!

Gozdna učna pot ni dirkališče. Če te prehití veverica, je to zato, ker je domačinka.

Gobe se ne nabira s pohlepom. Pusti kaj še za jelene. In za tiste, ki pridejo za tabo.

Če srečaš srno, se ne pogovarjaj z njo. Ona razume listje, ne ljudi.

Psi naj bodo na vrvi. Saj jih imamo radi – a srne imajo drugačno mnenje.

Kjer je tabla 'prepovedano', ni izziv – je prošnja. Poslušaj gozd, ne svoj ego.

Kres ni za vsak dan. Gozd gori hitro. Naj rajši gori tvoj navdih.

Gozd ni lokacija za karaoke. Ptice imajo že rezerviran oder.

Ne trgaj cvetic – pusti, da jih vidijo še drugi. Pa da bo čmrli lahko nadaljeval svoj obisk.

Ne hodi izven poti. Poti so tu z razlogom. Gozd ima svoj red, četudi je zelen in mehek.

Pahernikovi gozdovi so kulturna dediščina. Obnašaj se, kot da si v muzeju brez strehe.

Zadnje pravilo?

V gozdu bodi tak, kot želiš, da bi drugi bili v tvoji dnevni sobi. Samo z več mahu in brez copat.